

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616000032
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1616000032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému U.J., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/ 18/2016 zo dňa 23.03.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/18/2016 zo dňa 23.03.2016 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému U. F., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom D. pri I., M. č. XXX, na slobode,

ukladá

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/18/2016 zo dňa 23.03.2016 bol obžalovaný U. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.A v čase o XX.XX h viedol v obci F. D. po miestnej komunikácii na hlavnej ulici osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia s evidenčným číslom I. modrej farby, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Diaľničného oddelenia PZ v Malackách, nakoľko nemal zapnuté stretávacie svetlá, ktorá zistila, že túto činnosť vykonával napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, č. k. 0T/110/2015 zo dňa 23.12.2015, právoplatným dňa 23.12.2015, uložený zákaz činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 2 rokov, pričom doba výkonu tejto sankcie v čase posudzovaného skutku neuplynula.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. l), § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Súdom uložený peňažný trest považuje za nedostatočný a nenapĺňujúci prevenčný charakter trestu, nakoľko obžalovaný spáchal stíhaný prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s tým, že stíhaný skutok bol spáchaný len mesiac po začatí plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. V odvolaní poukazuje tiež na to, že obžalovaný je vo veku 21 rokov a vodičské oprávnenie má len štyri roky. Napriek tomu bol už desaťkrát postihnutý za priestupok v doprave, pričom len v roku 2015 to bolo päťkrát. Sankcie ukladané v priestupkovom konaní a ani uloženie podmieneného trestu odňatia slobody teda nesplnili svoj výchovný účel. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o uložení nepodmieneného trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania a navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný U. F. uviedol, že nesúhlasí s návrhom prokurátora. Uložený trest považuje za dostatočný. Ľutuje veľmi čo sa stalo. Po skutku mal aj psychické problémy a bol hospitalizovaný v Pezinku.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd môže sám rozhodnúť vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd pripomína, že odvolanie okresného prokurátora bolo zamerané len do výroku o treste. Pokiaľ ide o výrok o vine, tak odvolací súd vychádzal z napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný U. F. uznaný vinným za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal vinu v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., pričom súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o vine. Vzhľadom k uvedenému, nadobudol výrok o vine právoplatnosť už na súde prvého stupňa a nepodlieha prieskumnej právomoci odvolacieho súdu.

Po preskúmaní napadnutého výroku o treste sa krajský súd stotožnil s odvolaním prokurátora v tom, že ukladaný peňažný trest je vzhľadom na osobu obžalovaného neprimerane mierny a nedokáže viesť obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Ukladanie alternatívneho trestu za spáchanie prečinu, ktorého sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za spáchanie inej jeho trestnej činnosti síce nie je Trestným zákonom vylúčené, tak ako na to správne poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, avšak v posudzovanej trestnej veci je len uloženie alternatívneho trestu zjavne nedostačujúce. Tieto skutočnosti boli preto apelačným dôvodom vo vzťahu k výroku o treste prvostupňového rozsudku.

Odvolačný súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznávaný vinným, a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Tr. zák.) v rozpätí až na dva roky.

Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a svoj čin ľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Pokiaľ ide o príťažujúce okolnosti, tak odvolačný súd nezistil žiadne, nakoľko predchádzajúce odsúdenie obžalovaného tvorí znak základnej skutkovej podstaty stíhaného prečinu a je vylúčené, aby tá istá okolnosť mohla byť zároveň považovaná aj za príťažujúcu okolnosť (§ 38 ods. 1 Tr. zák.). Vzhľadom k uvedenému, došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. s tým, že upravená trestná sadzba je v rozpätí až na 16 mesiacov.

Krajský súd v Bratislave pri ukladaní druhu trestu vychádzal z toho, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/110/2015 zo dňa 23.12.2015, právoplatného dňa 23.12.2015 a to za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Zároveň mu bol predmetným trestným rozkazom uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Vzhľadom k uvedenému, neprichádzalo do úvahy ukladať opätovného podmieneného odsúdenia obžalovanému, nakoľko to zakazuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o posudzovanie otázky, či je možné obžalovanému ukladať za spáchaný prečin len alternatívny trest (napríklad trest peňažný), tak odvolačný súd pripomína, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil bezprostredne potom, ako mu začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, t. j. obžalovaný sám svojím konaním preukázal, že ani uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nedokáže na neho výchovne pôsobiť a zjavne nedokáže zabezpečiť, aby obžalovaný viedol riadny život a dodržiaval súdom ukladané zákazy. Navyše, obžalovaný ako začínajúci vodič sústavne porušuje pravidlá cestnej premávky a už viackrát mu v priestupkovom konaní bola uložená poriadková pokuta, pričom ani ukladať peňažných sankcií nespôsobilo nápravu obžalovaného a neprinútilo ho dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Pokiaľ teda v pokuse o nápravu obžalovaného zlyhali tak majetkové sankcie, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v kombinácii s podmieneným trestom odňatia slobody, tak možno dôjsť k nepochybnému záveru, že ani uloženie peňažného trestu vo výške 400 euro, ktorý ukladal súd prvého stupňa, nedokáže prevychovať obžalovaného a odradiť ho od páchania ďalšej obdobnej trestnej činnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu je pri zlyhaní miernejších sankcií ukladaných v priestupkovom, ako aj trestnom konaní nevyhnutné zvoliť u obžalovaného sankciu prísnejšiu a tou je v danom prípade len uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody. Odvolačný súd je názoru, že len ukladať nepodmieneného trestu odňatia slobody dokáže účinne pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby začal dodržiavať právne predpisy, rešpektoval súdne rozhodnutia a viedol riadny život.

Pokiaľ ide o výmeru ukladaného nepodmieneného trestu odňatia slobody, tak odvolačný súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť ako aj pomerne mladý vek u obžalovaného a dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného postačí aj uloženie krátkodobého trestu odňatia slobody ukladaného pri dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere štyri mesiace. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho odvolačný súd do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Vzhľadom k tomu, že k spáchaniu trestného činu došlo v súvislosti s porušením súdneho zákazu činnosti viesť motorové vozidlá odvolačný súd kombinoval ukladaný nepodmienený trest odňatia slobody aj s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky. Výmera ukladaného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je úmerná tomu, že obžalovaný nerešpektoval zákaz činnosti viesť motorové vozidlá uložený v súdnom konaní, preto je adekvátnym, aby výmera tohto druhu trestu nebola na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

S poukazom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.